

Csete Soma

egy kitalált olasz rendezőről

Elméletben úgy ment, hogy két dolgot nem azonosíthatsz egymással, legfeljebb eltüntetsz minden más dolgot körülöttük, és majd nem fogják tudni eldönteni magukról: melyik is a melyik.

És a detektívből csak a manírjai maradtak.

De ugye akkor már minden mondatot úgy kezdesz, hogy de ugye.

„1942-ben született, (...) karrierjének legfényesebb időszak a hatvanas évek második felére tehető. (...) Elmondható, az emberek szerették a filmjeit, de (...) *Kultuszparódia, kultuszparódia, kultuszparódia* – foglalta össze egyszer a munkássága lényegét egy őt kérdező fiatal riporterlánynak.”

Kibillen, mert nem vagy elég érdekes. Kibillen, mert előbb ölelsz, és csak utána, ha haragsz. Kibillen, mert az önzőséggel nem számoltál.

„(...) ennek a filmjének mégis a legfőbb érdekessége az lett, hogy egy fiumei bemutatón két lány véresre verte egymást a stroboszkópszerűen villogó stáblista alatt. (...) Több stábtagnak szerint visszatérő fordulata volt, hogy *olyan veletek dolgozni, mintha borsot szórtak volna a zsebkendőmbe*. (...) újra divatot teremtett Olaszországban a garbó és a rövidnadrág együttes viseléséből (...)

Te sem, aztán Pécs sem tudta eladni a kliséidet.

Csak a kameráért kellettél.

„Miután a kilencvenes években többször sikertelenül próbált meg úgy leforgatni egy filmet, hogy egyetlen jelenet felvételén sincs jelen, visszavonult kyotoi lakásába és megszakította a kapcsolatot minden szakmai intézménnyel. (...) A legutolsó (2009-es) nyilvános blogbejegyzése szerint megtalálta az alkony két tökéletes színét az RGB-színskálán.”